

คำนำ

ความปลอดภัยในสถานศึกษาเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดูแลความปลอดภัยนักเรียนทุกคน ภายในโรงเรียนบ้านห้วยดง ด้านการป้องกันและแก้ไข อุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม ด้านสุขภาพอนามัย ของนักเรียน ด้านสัตว์มีพิษ ด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ (Covid-๑๙) ขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่มี ส่วนสนับสนุนให้แผนความปลอดภัยในสถานศึกษา เล่มนี้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้สถานศึกษา ได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

นางนุชจรินทร์ สัตย์สุขยิ่ง
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยดง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. นโยบายและการวางแผนความปลอดภัยในสถานศึกษา	
ของโรงเรียนบ้านหัวดง	๑
๑) เป้าประสงค์	๑
๒) เป้าหมาย	๑
๓) ยุทธศาสตร์	๑
๒. การวางแผนความปลอดภัยในสถานศึกษา	๒
๑) ขั้นตอน ภารกิจ	๒
๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาสังคม	๓
ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ	๓
๑) อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ	๓
๒) อุบัติเหตุจากบริเวณภายในสถานศึกษา	๓
๓) อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา	๔
๔) อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่น สนาม อุปกรณ์ต่าง ๆ	๔
๕) อุบัติเหตุจากการเดินทางไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา	๕
๖) อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา และการนำนักเรียน	๕
ร่วมกิจกรรมสำคัญ	
ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ	๖
๑) อัคคีภัย/वादภัย/อุทกภัย/ธรณีพิบัติภัย	๖
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม	๗
๑) การล่อลวงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ	๗
๒) การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	๘
๓) สารเสพติด	๙
๔) การอุบถโกศบริโภค	๑๐
๕) การทะเลาะวิวาท	๑๑
๖) การถูกล่อลวงและลักพา	๑๒
๗) สื่อลามกอนาจาร	๑๓
๘) อบายมุข	๑๔
๙) พฤติกรรมชั่วสาว	๑๕
๑๐) อินเทอร์เน็ตและเกม	๑๕
ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน	๑๖
ด้านสัตว์มีพิษ	๑๗

ความปลอดภัยในสถานศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยดง

๑. นโยบายและการวางแผนความปลอดภัยในสถานศึกษา

นักเรียน คือ หัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยดงจึงมีความตระหนักในความสำคัญ และเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่สถานศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องร่วมกันหาแนวทางที่เป็น ธุรกรรมในการร่วมกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตสามารถดูแล ตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคม อุบัติเหตุ และอุบัติเหตุ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน ดังนั้น โรงเรียนบ้านห้วยดง ซึ่งมีการกิจและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ต้องดำเนินการอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ ความปลอดภัยของนักเรียน เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพราะนอกจากจะทำให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีความสุขแล้ว ยังมีผลต่อการพัฒนาด้านอื่น ๆ อีกด้วย

๑) เป้าประสงค์

(๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางแผนเผชิญเหตุความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติเหตุ และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ ภายใต้หลักการกระจายอำนาจการมีส่วนร่วม และยึดประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นสำคัญ

(๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบแผนเผชิญเหตุความปลอดภัยในสถานศึกษา ให้มีความพร้อม สามารถป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของนักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้น กับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้อง และคุ้มครองความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ โดยนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย และมีความสุข

(๔) เพื่อสร้างความตระหนักในแผนเผชิญเหตุความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้รับผิดชอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา

๒) เป้าหมาย

(๑) นักเรียนทุกคนในโรงเรียนบ้านห้วยดงได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย

(๒) ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนมีแนวทาง ในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักเรียน

(๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน

๓) ยุทธศาสตร์

(๑) จัดระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง และเครือข่าย ทั้งภาครัฐ และเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน

(๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงาน

๒. การวางแผนความปลอดภัยในสถานศึกษา

แนวทางการวางแผนความปลอดภัยในสถานศึกษาให้แก่นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการ และกิจกรรมเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน การกิจ

๑. ศึกษาสภาพทั่วไป ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่าย เพื่อวิเคราะห์ ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม
๒. กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ / หรือ แก้ไข
๓. กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
๔. กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลัก และมาตรการเสริม
๕. กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข อุบัติเหตุ		
๑. อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ	๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟโครงสร้างและ ส่วนประกอบ อาคารเดือนละ ๑ ครั้ง / ความจำเป็น ๒. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคาร สถานที่ ๓. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแลรักษาฝ้าระวาง ความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ ๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความ ปลอดภัยในจุดอันตรายทุกชั้นเรียน และแผนผัง ๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อม การเคลื่อนย้าย กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อย ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒. อุบัติเหตุจากบริเวณ ภายในสถานศึกษา	๑. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๒. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และ นำส่งสถานพยาบาล / โรงพยาบาล ๓. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การปีนป่ายในที่สูง / บ่อน้ำ / สระน้ำ อย่างเข้มงวด ๔. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และ บำรุงดูแล รักษาความสะอาดโดยรอบสถานศึกษา สม่ำเสมอ ๕. จัดทำป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๖. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณี ที่พบวัตถุ สิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือ วัตถุอันตราย ๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษา และจุดเสี่ยง ๘. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๙. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกใน การจัดเก็บ และทำลาย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูเวรประจำวัน ๓. ครูอนามัยโรงเรียน ๔. นักการภารโรง ๕. เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย ๖. นักเรียน ๗. ผู้ปกครอง

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข อุบัติเหตุ		
๓. อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา	๑. สำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะใน สถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึก และความตระหนักต่อปัญหา สิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๔. อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่น สนาม อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น พัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ	๑. ตรวจสอบ ทดสอบเครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่น สนาม และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ๒. ใช้เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างระมัดระวัง ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภท ของอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนาม ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้ ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๕. อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนด มาตรการรับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ให้ชิดทางซ้าย และเป็นแถว ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็ค คนนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔. แนะนำการเดินทางกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎหมายจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข อุบัติเหตุ		
๖. อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา และการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา โดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน / ป้ายบอกชื่อขบวนรถ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับ เพื่อความปลอดภัย ๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๑๒. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย ๑๓. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยบนท้องถนน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข อุบัติภัย		
๑. อัคคีภัย/วาตภัย/อุทกภัย/ ธรณีพิบัติภัย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์ อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับ การดับไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ อย่างเคร่งครัด ๔. จัดทำป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๕. ดูแลสถานที่ให้สะอาด ๖. ถ้าเกิดเหตุอัคคีภัยรายงานต้นสังกัดทันที ๗. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้น จากอันตราย ๘. ตรวจสอบสภาพอาคารต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ๙. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๑๐. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๑๑. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาล เบื้องต้น ๑๒. จัดป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม		
๑. การล่วงละเมิดทางร่างกาย และจิตใจ	๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียน ที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับขั้น ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแล ติดตามอย่าง ใกล้ชิด และต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพัก เด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ
๒. การทำร้ายตัวเอง และการฆ่าตัวตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้น สังเกต พฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสาร และสานสัมพันธ์ร่วมมือ ป้องกันแก้ไขปัญหากับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทร และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียน อย่างหลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ ให้คำปรึกษา อย่างสม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันที เมื่อเกิดปัญหา เพื่อแก้ปัญหา เฉพาะหน้าด้วยวิธีการต่าง ๆ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม		
๓. สารเสพติด	๑. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนัก และให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสาร และสานสัมพันธ์ร่วมมือ ป้องกัน แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตาม ความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น ๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา ๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน ๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ๗. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้ สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๘. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ๙. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถานศึกษา ๑๐. คัดกรอง และตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม		
๔. การอุปโภคบริโภค	๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา (อย.น้อย) เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และสารปนเปื้อน ในอาหาร และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ๒. จัดทำป้ายนิเทศ และกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้ เกี่ยวกับการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่าง ถูกสุขอนามัย ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด รักษาความ เป็นระเบียบ เรียบร้อยภายในโรงอาหารของโรงเรียน ๔. จัดให้มีระบบกาจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย และ จัดสร้างบ่อดักไขมัน ๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของ นักเรียน ให้ดำเนินการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนส่ง ต่อโรงพยาบาล ๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ ๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแล รักษาพยาบาล ร่วมกับผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูล นักเรียน ๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ตามลำดับขั้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม		
๕. การทะเลาะวิวาท	๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสาร และสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุการณ์ที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บ ให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ และจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ ๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม		
๖. การถูกล่อลวงและลักพา	๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา ๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยาม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครองในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ ๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องช่วยสอดส่องดูแล เพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา ๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพา และวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการ ติดตามค้นหา ๗. ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้งเบาะแส ๘. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบ เมื่อเกิดเหตุ โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม		
๗. สื่อลามกอนาจาร	๑. ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสาร และสื่อบันเทิงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา ๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปูปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ที่ดีงามให้กับนักเรียน เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแล ตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่ ๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของ และลงโทษ หากพบนักเรียนนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครอง เพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ๖. มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาลงในระยะต่อไปมิให้เกิดขึ้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม		
๘. อบายมุข	๑. กำหนดให้สถานศึกษา เป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท ๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ และความตระหนัก โทษภัย และปัญหาอบายมุข ที่มีผลกระทบต่อการเรียน และความเป็นอยู่ของนักเรียน ๔. มอบหมายครูประจำชั้น ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียน ในกลุ่มที่มีปัญหา และกลุ่มเสี่ยง ต้องรีบดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเบื้องต้น ๕. สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้ง เพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน ค่าใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยวเตร่ หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีในครอบครัวไปในทางที่ไม่เหมาะสม ๗. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกัน ไม่ให้นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ๘. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ๙. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญา และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน ๑๐. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม		
๙. พฤติกรรมชู้สาว	๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตน และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศ และจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ๒. มอบหมายครูประจำชั้น ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยไม่มี มุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ๔. กำกับติดตาม ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน ๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน และโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส ๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษา มอบหมายผู้รับผิดชอบ สืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่ปัญหาร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับขั้นตอน ๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหา และร่วมมือ ช่วยกันแก้ไขปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม ๘. ติดตาม กำกับ ดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม (ต่อ)

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม		
๑๐. อินเทอร์เน็ตและเกม	๑. ให้ความรู้นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่อ อินเทอร์เน็ต ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์ ๓. ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแลตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น ๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับ ติดตาม การมาเรียนของนักเรียน และประสานกับผู้ปกครอง ในการเดินทางไป-กลับ ระหว่างบ้าน และโรงเรียน ๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน และให้ครู ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง มาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้ อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่าง ๆ ๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงาน ที่รับผิดชอบ เพื่อติดตามตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม ที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน	๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากรในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม การป้องกันไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ ให้ระบามากขึ้น ๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการขยะในสถานศึกษา ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน ๔. ตรวจสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง ประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด ๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด ๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน ๗. จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัย รวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย ๘. มีส่วนที่ถูกสุขอนามัย ๙. มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการล้างมือของนักเรียนอย่างถูกวิธี ๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ๑๑. จัดสถานที่ และบริเวณสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านสัตว์มีพิษ	๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษ เพื่อให้มีความปลอดภัยแก่นักเรียน ๒. ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับ สัตว์มีพิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ ๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็น จุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่ง มักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น ๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น กำจัดแหล่ง เพาะพันธุ์ยุง ๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล กรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ ๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง

ด้วยโรงเรียนบ้านห้วยดง ตำบลห้วยดง อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม จัดทำแนวทางการเตรียมการ
เปิดภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
(Covid – ๑๙) จึงมีการจัดประชุมคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อวางแผนรองรับการแพร่ระบาด
ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid – ๑๙) จึงได้มีการจัดทำแผนเผชิญเหตุขึ้น ในการนี้ข้อมูลและ
วิธีการเพื่อรองรับการเปิดภาคเรียนของโรงเรียนบ้านห้วยดง บันทึกอยู่ในแผนเผชิญเหตุนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อเห็นการใช้แผนดังกล่าว

(นางอัจฉรา ฤทธิราช)
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ

(นางนุชจรินทร์ สัตย์สุขยิ่ง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยดง

(นายวิชัย ยิ่งยืน)
ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน